

Titel: III.

Citation: "III.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e22679/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

3 andre Tilfælde kan Retten ved Retsmødet Slutning efter Forholdets Beskaffenhed

- 1) enten beslutte, at den Anholdte skal sættes paa fri Fod,
- 2) eller efter de nedenfor givne Regler affige Kjendelse om Fængsling eller om Forholderegler, som træde i Stedet for Fængsling,
- 3) eller beslutte, at den Paagjældende foreløbig skal forblive under Anholdelse eller undergives anden midlertidig Forholdsregel.

§ 180.

Er en Person, som sigtes for en Handling, for hvilken Fængsling ikke er udelukket, enten uden foregaaende Anholdelse modt eller afhørt for Retten eller som anholdt stillet for Retten, kan denne beslutte, at han foreløbig skal forblive under Anholdelse efter Retsmødet Slutning, naar der ibrigt vilde være Hjemmel til at affige Fængslingsskjendelse, men dette ikke kan ske, fordi det endnu ikke har vist sig, om Mistanken er tilstrækkelig grundet, eller fordi vedkommende Ret ikke er kompetent til at affige Fængslingsskjendelse (§ 184).

Beslutningen afgives til Retsbogen under Sagttagelse af Reglerne i § 172; med Hensyn til Bevogningen iagttages Reglen i § 177. Skal den Paagjældende henbringes til en anden Ret, sker dette ved Politiet; af Beslutningen og de forudgaaende Forhandlinger tilstilles der den nævnte Ret Udskrift.

§ 181.

Seneft inden 3 Dage skal enten den under Anholdelse forblevne løslades eller Kjendelse affiges om Fængsling eller anden endelig Forholdsregel.

I Stedet for den i § 180 nævnte Forholdsregel blive med tilsvarende Begrændsning de i § 190 ff. nævnte Forholdsregler og navnlig Løsladelse mod Sikkerhed, indtil endelig Bestemmelse træffes, at anvende under de der angivne Betingelser og nærmere Bestemmelser.

III.

Om Fængsling.

§ 182.

Sagen kan underkastes Fængsling for Handlinger, som kun kunne medføre Straf af Bøder eller simpelt Fængsel.

Fængsling kan kun finde Sted i Kraft af en Retsskjendelse; en saadan kan først affiges, efterat den Paagjældende er hørt for en Ret angaaende Sigtselsens Gjenstand, medmindre han unddrager sig Forfølgning ved Ophold i Udlandet.

§ 183.

Under de i § 182 angivne Forudsætninger kan Fængsling af en Mistænkt besluttes af Retten:

- 1) ved Forbrydelser, som det efter § 35 tilkommer Politimesteren eller efter § 39 en Privat at paatalde, naar den Mistænkte er en Person, der streifer om uden Midler til lovligt Underhold, eller som ikke har Bolig eller dog varigere Ophold i Riget, eller er en Ubeskjendt, om hvis Ravn og Opholdssted ingen antagelige Oplysninger høves eller kunne fremskaffes; samt ved andre Forbrydelser.

2) naar der enten paa Grund af de under Nr. 1 angivne Omstændigheder eller isørigt paa Grund af Sagens Befkaffenhed og den Mistænktes Forheld er Grund til at frygte, at han vil unddrage sig Ansvarret ved Flugt eller Forstiftelse;

3) eller der efter Sagens Omstændigheder er Grund til at antage, at han vil bestræke sig for at gjøre Undersøgelsen frugtesløs ved Hjernelse af Gjerningens Spor, Aftale med Medsigtede eller Vidner eller paa anden lignende Maade;

4) for at forhindre, at en Person, som sigtes for det i Straffelovens § 299 om-
medte Forhold, skal bringe sin Erusel til Udførelse.

§ 184.

Fængslingskjendelse affiges af den Ret, for hvilken Sagen er anhängig. Er en An-
holdt ikke fremstillet for denne Ret, og der er Grund til at frygte for, at han ikke saa be-
timgelig kan henføres til samme, at Kjendelsen kan blive affagt der inden Udløbet af den
Frist, i hvilken en Person kan forblive under Anholdelse, affiges Kjendelsen af den Under-
søgesdommer, for hvilken den Anholdte er fremstillet; af Kjendelsen og de i den Anledning
færdigvundne Forhandlinger tilfældes der i saa Fald den Ret, ved hvilken Sagen søver, Udskrift.

§ 185.

Fængslingskjendelsen skal indeholde den Sigtebes Navn og den isørigt muligt
nøiagtige Betegnelse af ham, samt være ledsaget af Grunde, i hvilke Sigtebens Genstand og
Gjenvisning til det eller de Lovbud, hvorunder Sigtebens falder, samt til den Bestemmelse, som
i det givne Tilfælde hjemler Fængslingen, skal indeholdes. Udskrift meddeles paa Forlangende
den Fængslede inden 24 Timer.

§ 186.

Er den Sigtebe tilstede i Retten ved Fængslingskjendelsens Affigelse, oplæses denne
for ham.

Er den Sigtebe ikke tilstede, udfærdiges en Udskrift af Retssagen med Rettens
Formands Underskrift, som overgives Politiet til Sværkattelse. Ved denne finde Reglerne i
§§ 173, 175 og 176 tilsvarende Anvendelse.

§ 187.

Er Fængslingskjendelsen affagt, uden at den Fængslede har været hørt angaaende
Sigtebens, skal Afhørelse for Retten finde Sted inden 24 Timer efter Paagribelsen eller Ind-
bringelsen i Riget, jfr. § 178. Isørigt finder Afhørelse af den Fængslede Sted, naar de
almindelige Regler medføre det.

Den Fængslede henføres i Baretægtsfængslet paa det Sted, hvor Sagen er anhängig.
Om hans Henbringelse til Baretægtsfængslet paa et andet Sted, hvor Sagen senere anhängig-
gøres, tager vedkommende Rets Formand Beslutning.

§ 188.

Den Fængslede er undergiven de Indskrænkninger, som ere nødvendige til Sikkring
af Fængslingsens Diemed eller til Opretholdelse af Fængselsordenen. Særlig fastsættes følgende
Regler med Hensyn til den Sigtebes Behandling:

1) Hvorvidt Andre end de ved Fængslet Ansatte skulle have Adgang til Fongen,
beror paa Rettens Formand, jfr. dog med Hensyn til Forvarere §§ 47 og 57. Elladelse
til, med de Indskrænkninger, som Fængselsordenen kræver, og under saadant Opsyn, som
Rettens Formand finder fornødent, at modtage Besøg af en Løge eller Præst efter eget Valg,

af Slægtninge eller af Personer, som staa i Forretningsforhold til Fængelen, eller med hvem han ønsker at raadsføre sig, bør kun nægtes, naar Omstændighederne give Grund til at frygte, at deraf vil opstaa Skade for Underfogelsen.

2) Da det skal tillades Fængelen at afsende og modtage Breve, beror paa Rettens Formand, sfr. dog med Hensyn til Forsvarere §§ 47 og 57. Tilladelse bør kun nægtes, naar Rettens Formand, efterat have læst Brevet, finder enten, at der kan være Grund til at befrygte, at dets Afsendelse eller Ublevering vil være til Skade for Underfogelsen, eller at dets Afsendelse vilde indeholde et Rettsbrud. Afsendelsen af lullede Skrivelser til Ret eller Dørigged kan ikke nægtes Fængelen.

3) Varetægtsfanger have Ret til at hushjælpe sig, dog med de Begrænsninger, som følge af Fængslingens Diemed og Fængselsordenen. Denne Ret kan kun betages en Fange, naar han har forfuldt det som disciplinær Straf.

4) Regelmæssig Revælselse maa ikke anvendes som disciplinær Straf paa Varetægtsfanger.

5) Hverken Arrestforvareren eller andre Personer maa benyttes til at udforske Fængelen. Nærmere Regler om Fængselsordenen fastsættes ved kongelig Anordning under Jagttagelse af det i nærværende Paragraf foreskrevne.

§ 189.

Den anordnede Fængsling bortfalder, naar Korfølging fratages, eller den Sigtede frifindes, og der ikke er anden af den endte Sag uafhængig Grund til at holde ham fængslet.

Fængslingen ophæves ved Rettens Beslutning, naar i Lovet af Underfogelsen de Grunde, hvorpaa den stottes, bortfalder, og Grunde til Fængsling ved en ny Kjendelse ikke ere forhaanden. Naamlig bør den paa § 183 Nr. 3 stottede Fængsling ophæves, saasnart Underfogelsen i paagjældende Retning er sikret, i hvilken Henseende det Fornødne snarest mulig skal iværksættes.

De med Hensyn til Fængslingens Dyder fornødne Afgjørelser og Forholdsregler træffes af den Ret, for hvilken Sagen er eller var anhängig.

§ 190.

Er den Sigtede under 18 Aar, skal Retten, foraaabid det efter Sigtefælsens Gjenstand, den Sigtebes Personlighed og de forhaandenværende Forhold lader sig gjøre. Istedetfor Fængsling beslutter, at han sættes under Tilfyn af paaalidelige Personer, Forældre eller Andre. Naar Forældre eller Andre fremsætte Væpne om, at en saadan Sigte maa betros til deres Tilfyn, kan Retten, om det findes nødvendigt, knytte Indvilgelse heri til den Væpning, at Sikkerhed stilles af de Paagjældende overensstemmende med Reglerne i §§ 191 og 192.

I andre Tilfælde skal, hvor Saadant maa anses for tilstrækkeligt til Formaalets Opnaaelse, istedetfor Fængsling efter Rettens Beslutning træde Bevogtning i Hjemmet paa den Sigtebes Beslutning efter Sikkerhedsstillelse for det hertil sandsynlig medgaaende Beløb, Tilhold om ikke uden Dommerens Tilladelse at forlade et anvist Opholdssted eller en bestemt Kreis, Paalæg om til bestemte Tider at fremstille sig for Politiet, Beslaglæggelse af Pas eller andre Legitimationedokumenter, samt Forbudelse mod Sikkerhed efter de nærmere Regler i efterfølgende Paragrafer.

§ 191.

Forbudelse mod Sikkerhed kan ikke finde Sted, naar den i § 183 Nr. 3 nævnte Fængslingsgrund er forhaanden.

I de i § 183 Nr. 1 og 2 nævnte Tilfælde skal Frilagelse for Fængsling tilfædes, naar Formaalet maa antages tilstrækkelig betrygget ved, at Sikkerhed stilles for, at den Sigtede vil møde i Retten til enhver Forhandling i Sagen efter behørig Indladdelse, samt indfinde

sig til Dommen fuldbyrde, hvis den gaar ham imod; det paahviler den Sigtede i saa Fald at opgive Dølig eller Dødsstraf i Kongeriget, hvor alle Forbrydelser til ham kunne ske.

I det i § 183 Nr. 4 ommeldte Tilfælde tilfældes Fritagelse for Fængsling, naar det findes tilstrækkeligt, at Sikkerhed stilles for, at den Sigtede vil undlade den Virksomhed, som frygtes, indtil Dommen, hvis den gaar ham imod, kan fuldbyrdes.

§ 192.

Retten fastsætter Sikkerhedssummens Størrelse. Herved tages efter Tilfældenes Foranstaltning Hensyn til den sandsynlige Straf, til Bestaaenheden af den Virksomhed, som frygtes, til den sandsynlige Udgift og Besvær, som et Brud paa den overtagne Forpligtelse vil medføre, samt til den Sigtedes Forhold og den Sikkerhedsstillelendes Formue.

For Summens Betaling i Tilfælde af dens Forbrydelse stilles Sikkerhed ved Overleverelse af rede Penge eller sikre Bærdipapirer efter Dagens Kurs, hvilke, naar det forlanges eller af Dommeren findes hensigtsmæssigt, blive at opbevare i Nationalbanken eller vedkomende Amtskiste, eller derved, at i Kongeriget bosatte vederhaftige Personer gaa i Borg for sig selv og for Begge og Begge for En. Den, der tilbyder sig som Borg, skal paa Forlangende godtgjøre sin Vederhaftighed.

§ 193.

Er Sikkerhed stillet for en Sigtedes Møde, forbrydes Beløbet til Statskassen, naar den Paagjældende udebliver uden at være forhindret ved lovligt Forfald, hvillet det paahviler den Sigtede i rette Tid at oplyse. Om Forbrydelsen offentliggøres; oplyser den Sigtede senere, at han ved lovligt Forfald var forhindret i at møde og tillige, at det ikke var ham muligt i rette Tid at oplyse Saadant, ophever Retten sin Kjendelse.

Fremstiller den Sigtede sig frivillig inden 14 Dage, efterat han skal være mødt, eller fremstille de Personer, som ere gaaede i Borg, den udeblevne Sigtede for Retten inden 14 Dage, efterat de ere underrettede om Udeblivelsen, eller meddeles der af dem inden den nævnte Frist saadanne Oplysninger, ved Hjælp af hvilke det lykkes at paagribe den Udeblevne, kan Retten indrømme Fritagelse for Sikkerhedssummens Forbrydelse ganske eller for en Del; dog hæfter den altid for alle ved Udeblivelsen foranledigede Bekostninger.

Er Sikkerhed stillet for Undladelsen af en vis Virksomhed, forbrydes Beløbet, naar den Sigtede foretager nogen Handling, der sigter til at forberede eller udføre sin Virksomhed. Beløbet hæfter i dette Tilfælde ogsaa for den Erstatning eller Godtgørelse, som det ifølge sig Virksomhed maatte paahvile ham at udrede.

§ 194.

Indtræde Omstændigheder, der vise, at en Forholdsregel, som Retten har besluttet istedenfor Fængsling, er utilstrækkelig, træffer Retten ved Kjendelse den efter de forandrede Forholds Krav fornødne Bestemmelse, saasom om Fængsling eller om Hensættelse under andre Personers Tilsyn, eller om yderligere Indskrænkninger i den indrømmede Frihed, eller om Forhøielse af Sikkerhedssummen eller om ny Sikkerhedsstillelse.

§ 195.

Forholdsregler, som af Retten ere anordnede istedenfor Fængsling, bortfalde eller opheves i de samme Tilfælde som Fængslingen.

Fremdeles ophever en stillet Sikkerhed at hæfte, naar i Medfør af § 194 Fængsling finder Sted, eller naar en Sigtedes under 18 Aar sættes under andet Tilsyn end den Person, hvem han mod Sikkerhed var betroet, samt naar den i Overensstemmelse med § 191 paatagne Forpligtelse er opfyldt, eller naar den, der er gaaet i Borg, ved at fremstille den Sigtede for Retten opsiges sit Forlofte.

§ 196.

Afgjørelser og Foranstaltninger med Hensyn til Forholdsbegler, som træde ifølge Hængsling, træffes af den Ret, der efter §§ 184 og 189 tager Beslutning om Hængsling og dens Ophør.

IV.

Om Beslaglæggelse paa dens Formue, som unddrager sig Forfølgning, samt om Sagens Paadømmelse i den Sigtedes Graværelse.

§ 197.

Naar der i en under Landretten hørende Sag er reist Anklage, som af Retten er bleven henviset til Hovedforhandling, men den Sigtede har unddraget sig Sagens videre Forfølgning, kan Retten paa Anklagerens Begjæring og, efterat Forpareren er hørt, ved Kjendelse bestemme, at der skal lægges Beslag paa den Formue, som han maatte besidde eller erhverve i Riget. Kjendelsen forkyndes overensstemmende med Reglerne i § 102.

Deror Afgjørelsen af, om Sagen skulde paadømmes ved Landretten, paa Størrelsen af den i det givne Tilfælde forskyldte Straf, kan Retten kun træffe en saadan Bestemmelse, naar den finder Anklagerens Skjøn om Straffen hjemlet ved det foreliggende.

Oplyses det senere, at det var den Sigtede umuligt at møde, kan Retten ophæve Beslaglæggelsen for et bestemt med Hensyn til den oplyste Undskyldningsgrund afsættet Tidrum.

§ 198.

Retten drager Omjerg for, at der bestilles en Bærg til at besjøre den beslaglagte Formue efter de Regler, som gjælde om bortlevede Personers Formue. Bærgen har at afgive Bætte om ikke at lade den Sigtede tilflygte nogen Indtægt af Formuen. Om Afgiftes og Børns Underholdning af Formuen gjælde den almindelige Lovgivnings Regler.

Den Sigtede bliver fra det Dieblif, Kjendelsen er affagt, uberettiget til at forflygte eller ved Retshandler at raade over nogen Del af den beslaglagte Formue, sidste Williesbestemmelser dog derunder ikke indbefattede. For at denne Virkning af Beslaglæggelsen skal kunne gjøres gjældende overfor en godtroende Kredmand, saaledes at de foretagne Retshandler take Gyldighed, bliver at iagttage, hvad der i Loven om den borgerlige Retsspleie er foreskrevet med Hensyn til Arrest paa Gods.

§ 199.

Beslaglæggelsen ophører:

- 1) naar den Sigtede fremstiller sig for Retten eller paagribes;
- 2) naar Formuen paa Grund af den Sigtedes Død eller ifølge de i Bdg. 11. Sept. 1839 foreskrevne Regler tilfalder hans Arvinger;
- 3) naar Anklagen frasaltes, eller Sagen ved Rettens Kjendelse høves.

Den Ret, som har besluttet Beslaglæggelsen, tager Beslutning om Ophøret i de foranævnte Tilfælde; Formuen med de under Beslaglæggelsen bundne Indtægter og efter Fradrag af de havte Udgifter udleveres derefter til den Sigtede eller henholdsvis Arvingerne.

§ 200.

I den Sigtedes Graværelse kan ordentligvis ingen Hovedforhandling finde Sted. Kan den Sigtede ikke stilles tilstede, kan Anklagen vel henvises til Hovedforhandling, men uden at denne berammes; er dette alt Ret, udsettes Sagen; dog her Sagens Fremme mod Medsigtede derved intet Ophold lide. Opstaar der Fare for, at Bewiser ved Hovedforhand-